

اخبار

انتشار ۴۵۰۰ نسخه از «رنج‌های وترت جوان» در سال ۹۷

چهاردهمین چاپ «رنج‌های وترت جوان» اثر گوته و ترجمه محمود حدادی توسط نشر ماهی منتشر شد. چاپ‌های ۱۳ و ۱۲ بن رمان نیز در بهار و پاییز میلال به کتابفروشی‌ها آمده بودند.

نشر ماهی چهاردهمین چاپ رمان «رنج‌های وترت جوان» اثر یوهان ولفگانگ گوته، اندیشمند برجسته آلمانی را با ترجمه محمود حدادی، در شمارگان هزار و ۵۰۰ نسخه، ۲۲۴ صفحه و بهای ۱۴ هزار تومان منتشر کرد. چاپ سیزدهم این کتاب نیز با همین مشخصات در پاییز امسال منتشر شده بود.

لازم به ذکر است که نشر ماهی چاپ دوازدهم این کتاب را نیز در بهار ۹۷ با شمارگان هزار و ۵۰۰ نسخه و بهای ۱۲ هزار تومان در دسترس مخاطبان قرار داده بود. بنابراین در سال ۹۷ تعداد ۴۵۰۰ نسخه از این رمان در نشر ماهی منتشر شده است. شاید در وضعیت کنونی بازار نشر، انتشار این تیراژ نشان دهنده استقبال مخاطبان باشد. البته در مقایسه با شمارگان کتاب‌ها در دهه‌های گذشته نمی‌توان انتشار ۴۵۰۰ نسخه از یک کتاب در طول سال را نشان از موفقیت آن کتاب دانست.

پسگفتار این کتاب تحلیل توماس مان، رمان نویس سرشناس آلمانی و صاحب آثاری چون «کوه جادو»، «بودنبروک‌ها» و... است. توماس مان در تحلیل خود به بررسی تطبیقی رمان با زندگی واقعی گوته و ماجرای عاشقانه‌اش می‌پردازد که گویا شهری به اندازه خود رمان داشته است.

«رنج‌های وترت جوان» از مشهورترین آثار گوته است که مهم‌ترین موفقیت ادبی او را نیز به همراه داشت. گوته این رمان را در سال ۱۷۷۴ در سن ۲۵ سالگی منتشر کرد و سبک ویژه نگارش آن باعث شد تا این رمان به عنوان نخستین داستان تراژیک مدرن در میان منتقدان سده‌های بعد مطرح شود.

گوته در این رمان به روایت زندگی وترت می‌پردازد که دانش آموخته رشته حقوق است و برای استراحت به شهری کوچک و بیلابقی می‌رود و در یک مهمانی با بانویی به نام لوته آشنا می‌شود و به او دل می‌بازد.

این دلباختگی برای وترت رنج‌های در پی دارد، رنج‌هایی که او آنها را در نامه‌هایی برای دوستش شرح می‌دهد. مخاطب از محتوای این نامه‌ها وجود درونی و عصیانگر وترت را می‌کاود و با روایات او آشنا می‌شود. داستان بن رمان مخالفت‌های گسترده‌ای را با انتشارش در آن سال‌ها برانگیخت و موجب ممنوعیت فروش آن شد، اما کمی بعد، بیابوهی ناشی از این ممنوعیت، به فروش بیشتر آن کمک کرد.

حدادی در بخشی از مقدمه خود بر این کتاب نوشته است: «توفیق عظیم و انفعال اراده وترت در آلمان و سپس سراسر اروپا و حتی جهان در قالب چاپ‌ها و ترجمه‌های بی‌در پی، حتی به زبان چینی آن هم در مدتی کوتاه رواج در عرصه ادبیات نوپدید تاریخی است. نوع این رمان، یعنی جنبه نلم‌نگارانه آن، که نیاز زیادی به پرداختن به رویدادهای ظاهری و حوادث بیرونی ندارد و مدون را به ویژه برای کاوش در دیران قهرمان حساس، دانا، سنت ستیز و با این حال پاکباز و آرمان‌گرای این داستان آزادتر می‌گذارد، نیز حال و هوای شورش‌گرانه و اجتماع‌گیز آن که مکتب جوانانه و عصیانگرانه توفان و طغیان مایه می‌گرفت انگاری که با روح زمانه همخوانی داشت و این همه باید که زمینه‌ای نو تفویق بی‌مانند را فراهم می‌کند.»

این رمان همچنین با ترجمه‌هایی از سیدسعید فیروزآبادی در نشر جامی، فریده مهدوی دامغانی در نشر نیر و ابوتر آهنگر در نشر نادى نیز منتشر شده است. همچنین لازم به اشاره که این اثر برای نخستین بار در زبان فارسی در سال ۱۳۰۵ با ترجمه‌ای از مرحوم نصرالله فلسفی به ایرانیان معرفی شده بود.

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح‌کشور
صاحب امتیاز و مدیرمسئول: **غلامحسین شعبانی**
دبیر تحریریه: **هومن جعفری**
نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمالزاده‌شمالی
پلاک ۲۶۰ واحد ۵

پست الکترونیک: **info@emtiazdaily.ir**
تلفن: ۶۶۶۰۱۸۰۹
آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

منوچهر نیازی: درختان من انسان اند و از سینما می آیند

درختان من و درختان سپهری با هم فرق دارند

مقلد همدیگر نبودیم. تنه‌های درخت سهراب، با رنگ قهوه‌ای شماره ۳ (یا اُتَبَر) کار شده که قهوه‌ای تندی است. اما تنه‌های درخت من بیشتر رنگین و رنگباز است. زمینه‌ی کارهایم هم بیشتر حالت نقطه‌پردازی است. کارهای سهراب بیشتر در یک پونالیزه قرار می‌گیرد.»

پیرمرد می‌گوید: «این روزها همه تمرکزَم روی مجموعه درخت ها است، خیلی تغییر کرده‌اند. این تفاوت از اولین درخت‌هایی که کشیده‌ام تا آثاری که در سال‌های اخیر از من به نمایش درآمده کاملاً مشهود است. در کارهایی که در دهه ۵۰ و ۶۰ کار می‌کردم، هیچ‌وقت آدم در میان درخت‌ها وجود نداشت و خود درخت‌ها

پخش فیلم مستند «چهل سال»

مرور سینمای ایران در سال‌های پس از انقلاب» در بوسنی و هرزگوین

در این برنامه تلویزیونی، ابتدا گفت‌وگوی رایزن فرهنگی کشورمان در خصوص پیشرفت‌ها و وضعیت سینمای ایران بعد از انقلاب اسلامی ایران با برنامه «بعد دیگر» که پیش‌تر نیز از همین شبکه پخش شده بود، مجدداً بازپخش شد. در ادامه فیلم مستند «چهل سال؛ مرور سینمای ایران در سال‌های پس از انقلاب» با موضوعات دیپلماسی فرهنگی سینمای ایران، حضور زنان در سینمای ایران، سینمای کودک و نوجوان، سینمای ایران و جشنواره‌های داخلی، سینمای مستند ایران و نقش اندیشه در سینمای ایران با زیرنویس بوسنیایی از این شبکه تلویزیونی پخش شد.

گفتنی است؛ با هماهنگی‌های به عمل آمده و به مناسبت هفته فیلم ایران در شهر سارایوو (۵ فوروردین ۱۳۹۸) این برنامه تلویزیونی مجدداً از همین شبکه پخش خواهد شد.

فیلم مستند «چهل سال؛ مرور سینمای ایران در سال‌های پس از انقلاب» با زیرنویس بوسنیایی از شبکه سراسری تلویزیون بوسنی و هرزگوین پخش شد.

به گزارش امتیاز، به همت رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و با مشارکت دفتر صدا و سیمای ایران در بوسنی و هرزگوین و همزمان با ایام چهلمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی ایران، فیلم مستند «چهل سال؛ مرور سینمای ایران در سال‌های پس از انقلاب» ساخته بنیاد سینمایی فارابی که توسط اداره‌کل همکاری‌های فرهنگی و امور ایرانیان خارج از کشور سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی در اختیار این نمایندگی فرهنگی قرار گرفت، با زیرنویس بوسنیایی از شبکه سراسری BHT۱ تلویزیون این کشور پخش شد.

افغانستان‌ها تنها در بعضی خرده فرهنگ‌ها استفاده می‌شود و قابل تعمیم به کل مردم ایران نیست.

کمک ممنوعه به تفرقه افکنان ایران– افغانستان

اما در نهایت همان طور که شاکله اصلی این گزارش از چند صحنه سریال ممنوعه است، می‌توان گفت عینی‌ترین شواهد برای نشان دادن اعمال تحقیر در خصوص اتباع افغانستانی را هم این سریال در اختیار گزارش‌گر بی بی سی قرار داده است در حالی که این صحنه‌ها تا کنون به شکل گسترده‌ای در معرض نگاه و قضاوت مخاطبان (به ویژه اتباع افغانستانی) قرار گرفته‌است.

گزارش رادیو زمانه هم دست کمی از پرداخت بی بی سی ندارد، با این تفاوت که این رسانه تلاش کرده بخش واکنش مخاطبان در فضای مجازی را هم به شکل برجسته‌ای مطرح کند.

سکوت رسانه‌های داخل مقابل دو موضوع

همان طور که در ابتدای این گزارش اشاره شد رسانه‌های داخلی نسبت به حاشیه‌های سریال ممنوعه پرداختنی انجام نداده اند. به این معنا که نه موضوع اعمال تبعیض نژادی علیه اتباع افغان که بحث داغی در فضای مجازی است مورد توجه‌شان قرار گرفته است و نه جریان سازی در خصوص نقد سریال ممنوعه بعد از پخش این صحنه‌ها مشاهده می‌شود. در کمال تأسف تنها سایت خبری هم که به این موضوع توجه کرده، با تیتَر و خبری این موضوع را پوشش داده است که بیشتر تلاش برای جذب کلیک در آن دیده می‌شود تا رویکردی تفاناده و هدایتِ گر افکار عمومی، به همین دلیل این سایت پرمخاطب (گزارش‌ها نشان می‌دهد در مجموع ۷۰۰ سایت پربازدید داخلی قرار دارد) با نوع پوشش خود بیشتر آتش این اختلاف را شعله ور کرده است.

چه کسانی افغانستانی‌ها را می‌آزارند؟

اما صرف نظر از نمایش چند صحنه در یک سریال پرخاشیه در شبکه نمایش خانگی و نوع مواجهه رسانه‌های فارسی زبان خارجی و داخلی شاید پاسخ دادن به این سوال که آیا روابط میان مردم ایران و افغانستان توأم با اعمال تبعیض نژادی است، در مقطع کنونی موضوع ضروری است. نمی‌توان انکار کرد در بعضی مناطق شهرها اتباع افغان مورد آزار هم وطنان قرار می‌گیرند. اغلب هم این آزارها توسط افراد شرور، زورگیر و سارق یا معتادانی انجام می‌شود که به قصد زورگیری و اخذ پول مباردت به اعمال خشونت می‌کنند، اما با کمی انصاف در مورد کسانی که چنین رفتارهایی دارند باید گفت چنین افرادی تنها در برخورد با افغان‌ها چنین خشونت‌ی ندارند و به هر شخص دیگری اعم از ایرانی‌ها هم ممکن است حمله ور شوند.

نقش پررنگ افغان‌ها در اقتصاد ایران

صرف نظر این دسته که حضورشان در هر شهر و محلی برای ساکنان آن حاصلی جز احساس ناامنی ندارد، گشتی در کوچه و پس کوچه‌های شهر مثل تهران نشان می‌دهد افغانستانی‌ها سهم بزرگی در اقتصاد ایران دارند. از کارگران فصلی و کم توقع افغانستانی در کارهای ساختمانی که با سخت کوشی و گاهی دست تنگی صاحب کار جانانه عرق می‌ریزند و کار می‌کنند و ممکن است دستمزد کم نصیب شآن می‌شود، تا اتباع افغانستانی که کشور ایران را به عنوان وطن دوم خودشان انتخاب کرده اند و با خانواده شآن مهاجرت کرده اند و شغل‌های با ثبات تری انتخاب کرده اند. در بعضی مناطق صنعتی شهری مثل تهران هم امروز بسیاری از کارگاه‌ها و کارخانه‌ها علاوه بر کارگران افغانستانی در خط تولید، وظیفه حراست و نگهداری شبانه روزی به عهده خانواده‌های افغانستانی واگذار شده است. در بسیاری از انبارهای مناطق جنوبی تهران هم وضع مشابهی وجود دارد و وظیفه نگهدای از آنها را مردان با غیرت افغانستانی به عهده گرفتند. در حالی که ارزش کالاهایی که در این اماکن نگهداری می‌شود بالغ بر صدها میلیارد تومان است و تنها در سایه اعتماد متقابل میان کارفرمایان و این کارگران زحمتکش چنین اتفاقی افتاده است.

یک فنبان چای داغ

حمایت وزیر آموزش و پرورش از روحانی قصه‌گو برای چهره سال «فرمول یک»

وزیر آموزش و پرورش با انتشار عکس اسماعیل آذری‌نژاد روحانی قصه‌گوی مناطق محروم در توپیتَر، از انتخاب او به عنوان چهره سال ۹۷ حمایت کرد. **به گزارش امتیاز**، سیدمحمد بطحانی در این رابطه در توپیت خود نوشت: «اقدامات ما در وزارت آموزش و پرورش تلاش برای حرکت به سمت جذاب کردن آموزش برای دانش‌آموزان است. قصه، توپ و رنگ هم کلیدواژه‌های اصلی کار آقای اسماعیل آذری‌نژاد برای یادگیری موثر در کودکان است. خوشحالم که نام این روحانی آتش به اختیار در فهرست چهره مردمی سال ۹۷ قرار گرفته است.» اسماعیل آذری‌نژاد روحانی جوان و فعال فرهنگی که چند سالی است فعالیت‌های خود را روی قصه‌خوانی برای کودکان مناطق محروم کهنگیلویه و بویراحمد متمرکز کرده به همراه ۱۰ نفر دیگر در بین چهره‌های برگزیده سال ۹۷ برنامه «فرمول یک» قرار گرفته است. این برنامه که با مجری‌گری علی ضیا از شبکه یک پخش می‌شود قرار است شب عید چهره برگزیده سال ۹۷ را از میان فعالان اجتماعی و با رای مستقیم مردمی انتخاب کند.

«باسمین خواننده قدیمی،به کما رفت»

«باسمین» خواننده ترانه معروف قدیمی «هر که دیدم یاری داره، من ندارم» و «آبشار»بیش از یک هفته است که در بیمارستان مهر،به کما رفته است.

به گزارش امتیاز: این خبر را پرویز ایزدخواه،همسر وی به اطلاع رسانده است. مهر بانو (پروانه) سلامی، با نام هنری باسمین متولد ۲۳ بهمن ۱۳۱۳ در کارزون، خواننده دهه ۱۳۳۰ و اوایل دهه ۱۳۴۰ خورشیدی است. پدربزرگ وی صدرالسادات مجتهد کارزونی بود.اما او شاید تنها خواننده زن تاریخ موسیقی ایران در دهه سی باشد که با رضایت پدر پا در عرصه موسیقی گذاشت.نخستین هنرمندی که به صدای او صحنه گذاشت،زنده یاد جواد معروفی بود و اکثر آهنگ‌های وی را بزرگ لشگری ساخته است. وی با ترانه «آبشار» با شعر رحیم معینی کرمانشاهی به شهرت رسید.پرویز ایزدخواه ،روزنامه نگار قدیمی که با مجلات سپید و سیاه و امید ایران بیشتر همکاری داشت همسر اوست.

۲۵ اسفند۹۷ بر گزار می‌شود؛

مجمع عمومی انجمن منتقدان، نویسندگان و پژوهشگران خانه تئاتر

مجمع عمومی انجمن منتقدان، نویسندگان و پژوهشگران خانه تئاتر، روز شنبه ۲۵ اسفند، ساعت ۱۷، برگزار می‌شود.

به گزارش امتیاز: در این مجمع عمومی، حضور اعضای وابسته و پیوسته انجمن که حق عضویت سال ۹۷ خانه تئاتر را در مهلت قانونی پرداخت کرده‌اند، الزامی است. ارائه گزارش هیأت مدیره و بازرس، و نیز برگزاری انتخابات دوره جدید هیأت مدیره و بازرس انجمن در دستور کار این مجمع آمده است.این مجمع عمومی در روز و ساعت یاد شده، در عمارت جدید خانه تئاتر، به نشانی: خیابان استاد نجات الهی، خیابان سمیه، نرسیده به تقاطع حافظ، دست چپ، پلاک ۲۶۰، طبقه سوم، سالن شاهین سرکسیان برگزار خواهد شد.

عیدانه صنایع دستی در محل دائمی نمایشگاه‌های تهران

سی و یکمین نمایشگاه ملی صنایع دستی با عنوان «عیدانه» در سالن‌های ۹، ۸، ۱۰ و ۱۱ محل همایش‌های بین المللی تهران افتتاح شد.در این مراسم سلحشور نماینده مجلس و مسئولان سازمان میراث فرهنگی حضور داشتند.در نمایشگاه ملی صنایع دستی هنرمندان و صنعتگرانی از ۳۱ استان کشور حضور داشتند.قرار است در کنار همایش، با فروش صنایع دستی هنرمندان، آثین‌ها و موسیقی‌های محلی نیز اجرا شود. این نمایشگاه از روز ۱۵ اسفند افتتاح شده و تا ۱۸ اسفند نیز ادامه خواهد داشت.ساعت کاری این نمایشگاه از ساعت ۹ صبح تا ۱۷ است.در این نمایشگاه همچنین ادارات نمایندگان خود را برای خرید صنایع دستی و اهدا به کارمندان از برای عید فرستاده اند. در نمایشگاه ملی صنایع دستی سوغاتی که مربوط به هر یک از استان‌های کشور باشد با تخفیف نمایشگاهی توسط برخی از استان‌ها به فروش می‌رسد.

افغانستانی فقط کارگر ساده نیست!

شاید از نگاه برخی شهروندان ایرانی حضور افغانستانی‌ها در ایران مترادف شغل کارگری است. اما بر اساس آماری که مجتبی صدیقی، رئیس سازمان امور دانشجویان داده است از ۲۶ هزار دانشجوی خارجی در سال گذشته ۱۷ هزار دانشجو افغانستانی بوده اند. شواهد هم نشان می‌دهد روابط میان دانشجویان ایرانی و افغانستانی در دانشگاه‌ها خوب است و در کلاس‌های درس و سایر اماکن دانشگاهی تعاملات فکری و فرهنگی میان دانشجویان انجام می‌شود. یکی از نکات جالب در خصوص حضور اتباع افغانستان در دانشگاه‌های ایران حق شرکت آنها در آزمون‌های سراسری کشور سازمان سنجش است که اغلب در بنده دیگری که با وجود ۷ اختراع و ثبت شرکتی دانش بنیان قریب به ۵۰ کارمند ایرانی دارد که بدون مشکل با کارفرمای خود کار می‌کنند. باز در همین رابطه می‌توان به نوپسندگی اتباع افغانستانی و چاپ کتاب‌های آنها توسط ناشران ایرانی اشاره کرد که نشانه دیگری است از پذیرش آنها در فرهنگ ایرانی در حالی که کتاب‌های آنها توسط مخاطبان ایرانی مطالعه می‌شود یا برای کتاب‌هایشان رونمایی و جشن امضا برگزار می‌شود.

در راه حل مشکلات، اگر رسانه‌ها بگذارند

افغانستانی‌ها در ایران هنوز مشکلات عمده‌ای دارند. قوانین مهاجرتی همچنان عقب‌مانده است و نگاه افکار عمومی به مهاجرین افغانستانی نیز هنوز دچار اشکالات زیادی است که آنها را می‌رنجاند. اما اشاره و تأکید دوباره به دو نکته در پایان این گزارش ضروری به نظر می‌رسد اول:مسیر تغییر نگاه به مهاجرین افغانستانی شروع شده‌است. مقاومت تلویزیون ایران در برابر افکارهای کلیشه‌ای به مهاجرین افغانستانی شکسته شده است و برنامه‌های ویژه مهاجرین هم تولید شده است. بعضی خبرگزاری‌ها و روزنامه‌های مکتوب نیز تلاش ویژه‌ای برای فرهنگ‌سازی در نحوه مواجهه با مهاجرین افغانستانی آغاز کرده‌اند. نخبگان افغانستانی فرصت برای ابراز وجود پیدا کرده‌اند و نمایشگاه‌ها، ستاوردهای فرهنگی و هنری آنها به شکلی مرتب در تهران و سایر شهرستان‌های مهاجرنشین برگزار می‌شود.

دوم: مسیر تغییرات اجتماعی و قوانین برای مهاجرین نیز آغاز شده است. با دستور مستقیم رهبر انقلاب اسلامی پذیرش همه دانش آموزان مهاجر در مدارس دولتی ایران الزامی شده است. دانشجویان افغانستانی شرایط بهتری پیدا کرده‌اند و برخی از قوانین سخت‌گیرانه مهاجرت نیز دستخوش تغییر شده‌اند.حال در این میان باز دوباره رسانه‌ای پیدا شده است که بار دیگر نگاه‌های تحقیرآمیز به مهاجرین افغانستانی در درون خود دارد و دوباره غفلت سایر رسانه‌های ایرانی در پرداخت به این موضوع و انتقال اعتراض به حق مهاجرین افغانستانی به این رویکرد قدیمی نژادسازندگان سریال فرصت را برای سایر رسانه‌های ضدایرانی فراهم کرده است. آیا سخت‌گیری‌های مزبیری برای نمایش یک فیلم فقط به نمایش رولاپ نامشروع و... محدود می‌شود و آیا سریالی که بهانه‌ای گل درشت به رسانه‌های ضد ایرانی و مهاجران جدایی ایران از افغانستان می‌دهد،شایسته توجهی بیشتری نیست؟

اینگونه است که تلاش دهما فرد، نهاد و مجموعه خودجوش فرهنگی که در مسیر مساعدت‌کردن مسیر زندگی افغانستانی‌ها و تغییر نگاه به مهاجرین افغانستانی و نگاه آنها به مهاجرین به ایران در حال تلاش هستند یک‌شبه با یک اپیزود از بین می‌رود.